

УДК 332:630.6

І. М. Лицур,

д. е. н., професор, ДП "Ліси України", м. Київ

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3867-0734>

Ю. Ю. Несторак,

к. е. н., ДП "Ліси України", м. Київ

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-4585-7234>

DOI: 10.32702/2306-6792.2026.9.42

ФІСКАЛЬНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЛІСОГОСПОДАРЮВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ: ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА БЮДЖЕТНИЙ ВИМІР

I. Lytsur,

Doctor of Economic Sciences, Professor, State Enterprise "Forests of Ukraine", Kyiv

Yu. Nestoriak,

PhD of Economics, State Enterprise "Forests of Ukraine", Kyiv

FISCAL REGULATION OF FORESTRY MANAGEMENT IN THE CURRENT ENVIRONMENT: INSTITUTIONAL FRAMEWORK AND BUDGETARY ASPECTS

Обґрунтовано, що фіскальне регулювання лісогосподарювання являє собою комплекс бюджетних, податкових та компенсаційних методів, інструментів та важелів, застосовуваних на різних таксономічних рівнях публічного управління і спрямованих на: 1) вилучення лісової ренти, котра утворюється у процесі господарського освоєння лісоресурсного потенціалу та комерціалізації екосистемних послуг лісових біогеоценозів; 2) оподаткування результатів виробничо-господарської діяльності та доданої вартості, котра формується у секторі постійних лісокористувачів; 3) створення цільових бюджетних та позабюджетних фондів розвитку лісового господарства; 4) публічне фінансування процесів лісовідновлення, лісорозведення, охорони та захисту лісів; 5) застосування преференцій стосовно комплексного використання лісоресурсного потенціалу та розширення площі лісових земель. Виявлено, що прикметною рисою фіскального регулювання лісогосподарювання в останні роки було надмірне фіскальне навантаження на сектор постійних лісокористувачів, що призвело до звуження внутрішніх джерел інвестиційного забезпечення модернізації та реконструкції основних лісогосподарських засобів, погіршення ситуації із застосуванням технологій комплексного використання у господарському обігу лісосировини та корисних властивостей лісів, а також до уповільнення темпів впровадження сучасних методів наближеного до природи лісівництва. Доведено, що прикметною рисою фіскального регулювання лісогосподарювання в Україні виступає наявність подвійного рентного регулювання розширеного відтворення та господарського освоєння лісоресурсного потенціалу через застосування двох рентних платежів: 1) рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів; 2) податку на лісові землі. Визначено, що у 2025 році порівняно з 2024 роком у структурі сплачених державним лісовим сектором податків і обов'язкових платежів до публічних бюджетних та позабюджетних фондів відбулися суттєві зрушення, які зумовлені, в першу чергу, значним зростанням суми сплачених дивідендів, певним збільшенням надходжень податку на додану вартість та скороченням частки єдиного соціального внеску. Обґрунтовано, що ключовим пріоритетом модернізації системи фіскального регулювання лісогосподарювання у найближчі роки має стати формування мережі бюджетних та позабюджетних фондів фінансування лісового господарства на основі акумуляції в них частини рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів та податку на лісові землі, що дасть можливість сформувати надійне джерело публічного фінансування лісовідновлення та лісорозведення на різних таксономічних рівнях (національний, регіональний та місцевий).

It has been established that fiscal regulation of forestry constitutes a set of budgetary, tax, and compensation methods, instruments, and levers applied at various taxonomic levels of public administration and aimed at 1) capturing forest rent generated through the economic development of forest resource potential and the commercialization of ecosystem services provided by forest biogeocenoses; 2) taxing the results of production and economic activities and the value added generated in the sector of permanent forest users; 3) the creation of targeted budgetary and extrabudgetary funds for forestry development; 4) public financing of forest restoration, afforestation, and forest conservation and protection; 5) the application of incentives for the comprehensive use of forest resource potential and the expansion of forest land area. It has been found that a distinctive feature of fiscal regulation of forestry in recent years has been an excessive fiscal burden on the sector of permanent forest users. It has led to a narrowing of domestic sources of investment for the modernization and reconstruction of key forestry assets, a deterioration in the application of technologies for the comprehensive use of forest raw materials and the beneficial properties of forests in economic circulation, as well as a slowdown in the adoption of modern methods of nature-friendly forestry. It has been demonstrated that a distinctive feature of fiscal regulation of forestry in Ukraine is the existence of a dual rent-based regulatory framework for the sustainable regeneration and economic development of forest resource potential through the application of two rent payments 1) a rent payment for the special use of forest resources; 2) a tax on forest land. It has been determined that in 2025, compared to 2024, there were significant shifts in the structure of taxes and mandatory payments made by the state forestry sector to public budgetary and extrabudgetary funds. They were caused, primarily by a significant increase in the amount of dividends paid, a certain increase in value-added tax revenues, and a reduction in the share of the unified social contribution. It is argued that the key priority for modernizing the fiscal regulation system of forestry in the coming years should be the formation of a network of budgetary and extrabudgetary funds for financing forestry based on the accumulation therein of a portion of the rent payment for the special use of forest resources and the tax on forestlands. It will make it possible to establish a reliable source of public funding for reforestation and afforestation at various taxonomic levels (national, regional, and local).

Ключові слова: лісогосподарювання, лісове господарство, державний лісовий сектор, фінансове регулювання, рентна плата за спеціальне використання лісових ресурсів, додана вартість, дивіденди.

Key words: forestry, forest management, public forestry sector, fiscal regulation, rent payments for the special use of forest resources, value added, dividends.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Рівень результативності залучення лісової складової природного багатства у відтворювальний процес великою мірою визначається системою фінансового регулювання лісогосподарювання, котра являє собою комплекс податкових та неподаткових інструментів впливу на сектор лісокористувачів в частині оподаткування доданої вартості та рентних доходів. Тривалий період спостерігалось надмірне фінансове навантаження на суб'єкти лісогосподарської діяльності, що призводило до звуження інвестиційних можливостей постійних лісокористувачів фінансувати проекти оновлення, модернізації та реконструкції основних лісогосподарських засобів. Прикметною рисою трансформації фінансового регулювання лісогосподарювання стало введення

у 2018 році податку на лісові землі, що призвело до виникнення прецедентів подвійного рентного регулювання процесів господарського освоєння лісоресурсного потенціалу. Водночас не повною мірою використовується передовий іноземний досвід диверсифікації інструментів податкового регулювання розширеного відтворення та господарського освоєння лісоресурсного потенціалу, що консервує проблеми підвищення результативності впливу процесів лісогосподарювання на темпи соціально-економічного піднесення територіальних громад, підзвітні території яких виступають основним ареалом концентрації лісоресурсних благ. Треба також враховувати факт того, що надходження рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів до бюджетів сільських та селищних територіальних громад виступає ключовим чинником бюджетної самодостатності означеної категорії територіальних громад.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Доцільність трансформації фіскального регулювання лісогосподарювання з огляду на виклики корпоратизації лісового сектора, євроінтеграційних устремлінь та завершення процесу формування укрупнених територіальних громад актуалізували дослідження вітчизняних вчених, які стосуються перегляду пріоритетів податкового впливу на сектор постійних лісокористувачів. В. Голян, Ю. Марчук, Ю. Погуляйко, Д. Матрунчик та О. Дзюбенко стверджують, що фіскальне регулювання лісогосподарювання являє собою комплекс методів та інструментів податкового й неподаткового впливу на діяльність лісокористувачів у частині вилучення частини доданої вартості й частини рентних доходів, що утворюються внаслідок дії комплексу природно-кліматичних і природно-ресурсних чинників, а також форм перерозподілу такого роду фіскальних вилучень на користь публічних бюджетних і позабюджетних фондів [2, с. 140]. Характерною рисою фіскального регулювання лісогосподарювання виступало регулювання вилучення частини чистого прибутку через інструмент сплати дивідендів, що призводило до звуження внутрішніх можливостей інвестування проєктів лісогосподарського та лісоохоронного спрямування. Додаткове фіскальне навантаження на постійних лісокористувачів також виникло у 2018 році у зв'язку із введенням податку на лісові землі, що фактично призвело до виникнення прецеденту подвійного рентного оподаткування, оскільки поряд зі сплатою рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів постійні лісокористувачі почали сплачувати податок на лісові землі.

Певним рівнем комплексності в частині удосконалення системи фіскального регулювання лісогосподарювання відзначається підхід А. Дейнеки та Б. Кисіль, які пропонують для зменшення фіскального навантаження на постійних лісокористувачів і водночас забезпечення еквівалентного вилучення лісової ренти замінити рентну плату за спеціальне використання лісових ресурсів і податок на лісові землі єдиним лісовим податком, котрий забезпечить стабільне надходження коштів до бюджетів усіх рівнів, ураховуватиме поточну ситуацію на ринку деревини та гнучко відображатиме тенденції на ньому. Також єдиний лісовий податок дасть змогу усунути надмірне фіскальне навантаження на лісокористувачів і покращити соціально-економічний стан лісогосподарських підприємств, які розташовані пере-

важно в сільській місцевості та перебувають на самофінансуванні [3, с. 131]. У той же час вчені не конкретизують пріоритетів зміни принципів вертикального та горизонтального розподілу єдиного лісового податку в частині його надходжень до спеціальних бюджетних фондів розвитку лісового господарства, особливо на рівні бюджетів сільських та селищних територіальних громад, на підзвітних територіях котрих концентрується основна частина лісоресурсних благ. Формування такого роду цільових бюджетних фондів також підвищить мотивацію органів місцевого самоврядування щодо розширення площі земель лісогосподарського призначення як за рахунок переведення у категорію лісових земель комунальних самозаліснених сільськогосподарських угідь та збільшення площі лісорозведення як за рахунок малопродуктивних сільськогосподарських угідь, так і за рахунок неугідь.

Передова іноземна практика фіскального регулювання лісогосподарювання засвідчує вагомість такого фіскального інструменту як плата за послуги лісових екосистем. На думку Г. Лесюк, плата за послуги лісових екосистем охоплює прямі державні чи приватні виплати лісовласникам за обмеження в лісокористуванні, податкові стимули, систему квот на викиди та їх торгівлю, добровільні ринки та програми сертифікації [4, с. 265]. Інституціоналізація перерахованих видів плати за послуги лісових екосистем, з однієї сторони, стимулює лісокористувачів забезпечувати нарощення сировинної складової лісоресурсного потенціалу та розширювати спектр екосистемних послуг, які продукуються лісовими біогеоценозами, що у підсумку дасть можливість збільшити масштаб залучення лісової складової природного багатства до господарського обігу.

ЦІЛІ СТАТТІ

Метою статті є розроблення сучасного інституційного забезпечення та виявлення бюджетного виміру фіскального регулювання лісогосподарювання з врахуванням наслідків інституційних трансформацій у державному лісовому секторі, воєнних та децентралізаційних викликів.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Прискорення процесів децентралізації влади та реформи системи територіального управління, які супроводжувалися створенням мережі укрупнених територіальних громад базово-

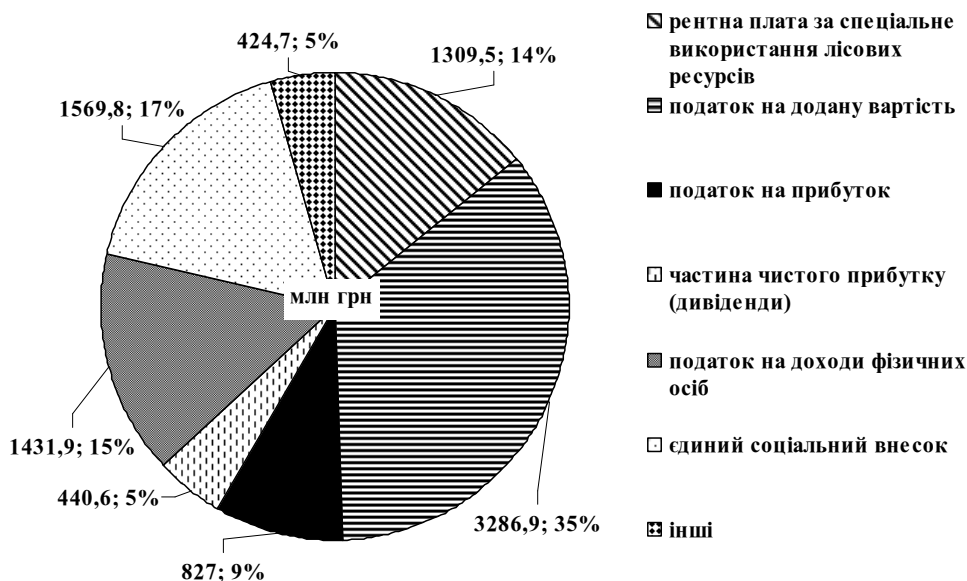

Рис. 1. Структурно-вартісна характеристика надходжень податків та обов'язкових платежів до публічних бюджетних та позабюджетних фондів у державному лісовому секторі України в 2024 році

Джерело: розраховано за даними Державного агентства лісових ресурсів України та ДП "Ліси України".

вого рівня, а також російська збройна агресія та поглиблення інституційних трансформацій у державному лісовому секторі (корпоратизація сектору державних лісових господарств) детермінують необхідність удосконалення системи фіскального регулювання лісгосподарювання. Таке удосконалення потребує диверсифікації інструментів фіскального впливу на сектор лісокористувачів як з метою підвищення рівня еквівалентності вилучення і розподілу лісової ренти, так і закладення дієвих сти-

мулів щодо розширеного відтворення всіх складових лісоресурсного потенціалу.

У 2024 та 2025 роках відбулися суттєві зрушення в системі фіскального регулювання лісгосподарювання як в частині абсолютних значень податків та обов'язкових платежів, сплачених державним лісовим сектором, так і в частині зміни структурного співвідношення між окремими інструментами у сукупній величині фіскальних платежів, що надійшли до публічних бюджетних та позабюджетних фондів (рис. 1 та 2).

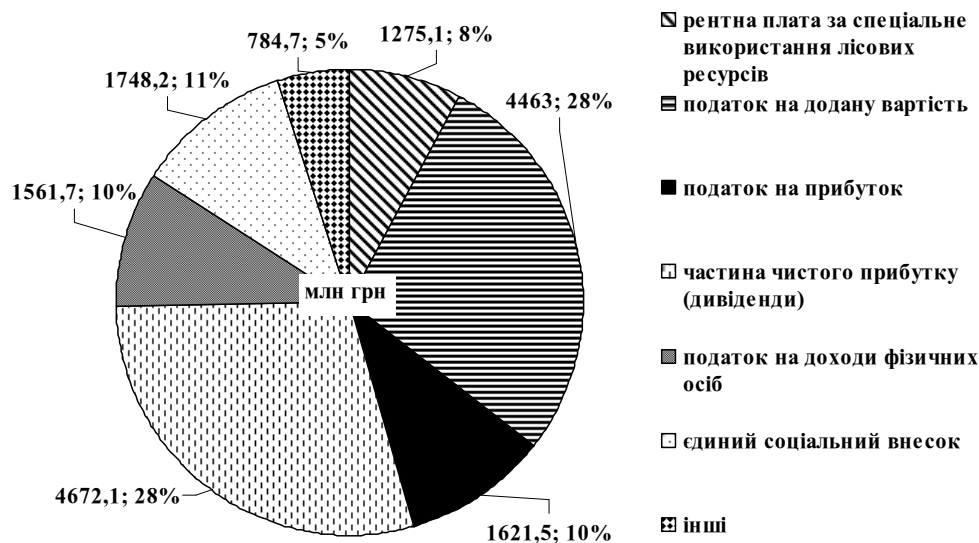

Рис. 2. Структурно-вартісна характеристика надходжень податків та обов'язкових платежів до публічних бюджетних та позабюджетних фондів у державному лісовому секторі України в 2025 році

Джерело: розраховано за даними Державного агентства лісових ресурсів України та ДП "Ліси України".

Зокрема, у 2024 році державним лісовим сектором до державного бюджету та місцевих бюджетів було сплачено 1309,5 млн рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів, що становило 14,1% сукупних надходжень податків та обов'язкових платежів до публічних бюджетів України. У 2025 році абсолютні надходження рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів до бюджетів різного таксономічного рівня порівняно з 2024 роком збільшилися і склали 1275,1 млн грн. Водночас частка рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів у сукупних надходженнях податків та обов'язкових платежів, сплачених державним лісовим сектором до публічних бюджетів України у 2025 році порівняно з 2024 роком зменшилася і склала 7,9%.

Зменшення питомої ваги рентних платежів у сукупній сумі сплачених податків і обов'язкових платежів до публічних бюджетних та позабюджетних фондів пояснюється тим, що у 2025 році центр тяжіння у фіскальному регулюванні лісогосподарювання був зміщений з рентних доходів на результати виробничо-господарської діяльності. Підтвердженням даного припущення виступає значне збільшення у 2025 році порівняно з 2024 роком суми сплаченої державним лісовим сектором частини чистого прибутку шляхом перерахунку дивідендів до держбюджету. Зокрема, у 2024 році до держбюджету було перераховано 440,6 млн грн дивідендів (4,7% сукупних надходжень фіскальних платежів до публічних бюджетних та позабюджетних фондів). Натомість у 2025 році державний лісовий сектор сплатив до держбюджету 4672,1 млн грн (29,0% сукупних надходжень фіскальних платежів до публічних бюджетних та позабюджетних фондів).

Тобто державний лісовий сектор у 2025 році сплатив до держбюджету дивідендів у 10 разів більше порівняно з 2024 роком. Це свідчить про різке посилення фіскального навантаження на державний лісовий сектор, що у підсумку призводить до звуження внутрішніх джерел інвестування проєктів оновлення, модернізації та реконструкції основних лісогосподарських засобів, а також застосування сучасних методів та технологій розширеного відтворення та господарського освоєння лісоресурсного потенціалу [5].

Прикметною рисою структури сплачених державним лісовим сектором податків та обов'язкових платежів до публічних бюджетних та позабюджетних фондів у 2024 та 2025 роках виступає збереження високої частки у сукупній величині сплачених фіскальних інструмен-

тів податку на додану вартість. Зокрема, у 2024 році до публічних бюджетних фондів було сплачено 3286,9 млн грн (35,4% сукупних платежів) податку на додану вартість. У 2025 році сума сплаченого державним лісовим сектором податку на додану вартість до публічних бюджетних фондів становила 4463 млн грн (27,7% сукупних платежів). Зростання абсолютного значення сплаченого податку на додану вартість у 2025 році порівняно з 2024 роком пояснюється збереженням тренду зростання ціни реалізації знеособленого куб.м деревини, яку було заготовлено у державному лісовому секторі.

Позитивним аспектом функціонування державного лісового сектора, зокрема його інноваційного ядра (ДП "Ліси України") виступає зростання прибутковості виробничо-господарської діяльності. Квінтесенцією чого виступає динаміка сплати податку на прибуток у 2024 та 2025 роках. Зокрема, у 2024 році сума податку на прибуток, яка була сплачена до держбюджету державним лісовим сектором, становила 827 млн грн (8,9% сукупної величини сплачених податків та обов'язкових платежів). Величина податку на прибуток у 2025 році складала 1621,5 млн грн (10,1% сукупної величини сплачених податків та обов'язкових платежів).

Треба також констатувати факт того, що державний лісовий сектор виступає вагомим бюджетоутворюючим суб'єктом і в частині зміцнення фінансової самодостатності місцевого самоврядування, оскільки у структурі сплати податків і обов'язкових платежів велику частку займає податок на доходи фізичних осіб, який в основному зорієнтований на місцеві бюджети. У 2024 році державним лісовим сектором було сплачено 1431,9 млн грн податку на доходи фізичних осіб, у 2025 році — 1561,7 млн грн. Зростання абсолютного значення сплаченого державним лісовим сектором податку на доходи фізичних осіб у 2025 році порівняно з 2024 роком відбулося навіть незважаючи на скорочення чисельності зайнятих працівників внаслідок поглиблення процесів корпоратизації та оптимізації системи управління лісогосподарською та лісоохоронною діяльністю.

Державний лісовий сектор виступає великим платником єдиного соціального внеску, що свідчить про його вагомий вплив на наповнення публічних позабюджетних фондів. Зокрема, у 2024 році до публічних позабюджетних фондів було сплачено 1569,8 млн грн єдиного соціального внеску (16,9% сукупної величини сплачених податків та обов'язкових платежів),

а у 2025 році — 1748,2 млн грн (10,8% сукупної величини сплачених податків та обов'язкових платежів). Тобто зростання абсолютної величини єдиного соціального внеску у 2025 році порівняно з 2024 роком прямо не корелювало з його питомою вагою у сукупній величині сплачених податків і обов'язкових платежів, що відбулося внаслідок надмірного збільшення суми сплачених дивідендів, певного зростання податку на додану вартість, податку на прибуток і податку на доходи фізичних осіб.

Оцінюючи перспективи удосконалення системи фіскального регулювання лісогосподарювання, треба виходити з того, що лісова галузь почала жити та працювати в нових умовах. Пострадянську систему лісгоспів замінила європейська модель шляхом створення ДП "Ліси України" [1]. Вибір пріоритетів удосконалення системи фіскального регулювання лісогосподарювання має базуватися на врахуванні того факту, що багатьма країнами з розвинутим лісовим господарством впроваджуються інструменти, які виконують стимулюючу функцію податків та інших добровільних фіскальних інструментів. Це допомагає ефективно досягнути цілей і завдань лісової політики. Тому врахувавши ситуацію, що склалася в Україні, необхідним є перегляд норм правового врегулювання прав власності на землі лісогосподарського призначення, а також методів податкових взаємовідносин лісокористувачів з бюджетною системою України з метою реалізації економічних (бюджетних і податкових) інтересів усіх суб'єктів лісогосподарських відносин [6, с. 54]. Завершення другого етапу земельної реформи, який забезпечив становлення повноцінного ринку сільськогосподарських земель та земельну дерегуляцію, створює додаткові можливості для збільшення площі лісових земель і відповідно підвищення рівня лісистості території країни, але за умови інституціоналізації додаткових фіскальних регуляторів, зокрема компенсаційних виплат землевласникам у разі переведення сільськогосподарських угідь у категорію земель лісогосподарського призначення. Такого роду виплати повинні бути профінансовані за рахунок коштів бюджетів різного таксономічного рівня, зокрема за рахунок коштів цільових бюджетних фондів розвитку лісового господарства.

Тому в контексті усунення надмірного фіскального навантаження на державний лісовий сектор як необхідної передумови нарощення внутрішніх джерел інвестиційного забезпе-

чення модернізації основних лісогосподарських засобів та розширеного відтворення лісоресурсного потенціалу доцільно забезпечити: 1) оптимізацію ставок та ліквідацію прецедентів подвійного рентного регулювання господарського освоєння лісоресурсного потенціалу у зв'язку наявністю двох видів рентних платежів: рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів та податку на лісові землі; 2) поступово переносити центр тяжіння в системі фіскальних вилучень з доданої вартості (прибуток, фонд оплати праці) суб'єктів лісогосподарської діяльності на використання корисних властивостей лісів через введення для споживачів плати за екосистемні послуги, які продукуються лісовими біогеоценозами; 3) перегляд принципів вертикального та горизонтального перерозподілу лісової ренти в напрямі збільшення частки її концентрації у цільових бюджетних фондах різного таксономічного рівня; 4) формування мережі публічних позабюджетних фондів розвитку лісового господарства на основі диверсифікації джерел їх наповнення, зокрема за рахунок впровадження технологій краудфандингу, внесення спонсорських, благодійних та філантропічних внесків; 5) інституціоналізацію інструментів економічного стимулювання процесів переведення самозаліснених сільськогосподарських угідь у категорію лісових земель, а також заліснення малопродуктивних сільськогосподарських угідь та неугідь.

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Дослідження показали, що в умовах поглиблення інституційних трансформацій у державному лісовому секторі (створення ДП "Ліси України") важливого значення набуває удосконалення системи фіскального регулювання лісогосподарювання через диверсифікацію методів, інструментів та важелів бюджетного, податкового, компенсаційного та стимулюючого спрямування. В першу чергу, необхідно зменшити фіскальне навантаження на державний лісовий сектор через зменшення фіскальних вилучень доданої вартості і перенесення центру тяжіння у фіскальному регулюванні на споживачів екосистемних послуг, що продукуються лісовими біогеоценозами. Для забезпечення дієвості застосування інструментів економічного стимулювання процесів розширення площі лісових земель доцільно сформувати мережу публічних бюджетних та позабюджетних фондів розвитку лісового господарства через концентрацію в них частини лісової рен-

ти, а також коштів, акумульованих на основі застосування технологій краудфандингу, спонсорських, благодійних та філантропічних внесків.

Література:

1. Болоховець Юрій. Лісова галузь: як реформа долає кризу. Економічна правда. 8 березня 2023. [Електронний ресурс]. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2023/03/8/697775/>

2. Голян В., Марчук Ю., Погуляйко Ю., Матрунчик Д., Дзюбенко О. Формування сучасної моделі фіскального регулювання лісогосподарювання як важлива передумова інноваційної трансформації лісового сектора України. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice. 2024. Том 3 (56). С. 139—155. URL: <https://doi.org/10.55643/fcaptr.3.56.2024.4406>

3. Дейнека А.М., Кисіль Б.В. Реформування системи оподаткування у лісовому господарстві України. Регіональна економіка. 2024. №2. С. 127—132.

4. Лесюк Г.М. Зарубіжний досвід імплементації схем плати за послуги лісових екосистем та перспективи його застосування в Україні. Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2019. Випуск 2 (19). С. 259—266.

5. Лицур І.М. Еколого-економічні проблеми просторової організації лісового комплексу України. К. РВПС України, 2010. 317 с.

6. Ткачів С.М. Оподаткування лісового господарства: проблеми і перспективи. Агросвіт. 2017. №14. С. 50—54.

References:

1. Bolokhovets', Y. (2023), "Forestry industry: how reform overcomes the crisis", Ekonomichna pravda available at: <https://www.epravda.com.ua/columns/2023/03/8/697775/> (Accessed 05 April 2026).

2. Holian, V. Marchuk, Yu. Pohulajko, Yu. Matrunchyk, D. and Dziubenko O. (2024), "Formation of a modern model of fiscal regulation of forestry as an important prerequisite for innovative transformation of the forest sector of Ukraine", Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, vol. 3 (56), pp. 139—155. <https://doi.org/10.55643/fcaptr.3.56.2024.4406>

3. Dejneka, A.M. and Kysil', B.V. (2024), "Reforming the taxation system in the forestry sector of Ukraine", Rehional'na ekonomika, vol. 2, pp. 127—132.

4. Lesiuk, H.M. (2019), "Foreign experience in implementing payment schemes for forest ecosystem services and prospects for its application

in Ukraine", Skhidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnia, vol. 2 (19), pp. 259—266.

5. Lytsur, I. M. (2010), Ekoloho-ekonomichni problemy prostorovoi orhanizatsii lisovoho kompleksu Ukrainy [Ecological and economic problems of spatial organization of the forest complex of Ukraine], RVPS Ukrainy, Kyiv, Ukraine.

6. Tkachiv, S.M. (2017), "Forestry taxation: problems and prospects", Ahrosvit, vol. 14, pp. 50—54.

Отримано редакцією журналу / Received: 14.04.26

Процеженовано / Revised: 28.04.26

Дата публікації / Published: 12.05.26

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України (Категорія «Б») з

ЕКОНОМІЧНИХ НАУК та ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

(Наказ Міністерства освіти і науки України
№ 886 від 02.07.2020)

Спеціальності - 051, 071, 072, 073, 075, 076, 281, 292